

[Fuglsang.]

afgørende for prisdannelsen og den slags. Det gælder også på et så stort og vigtigt område som arbejdslønninger. Når man fastsætter prisen dér, prøver man ikke i hvert tilfælde at finde, hvad produktionsprisen for arbejde er.

Når vi støtter et forslag som det foreliggende, gør vi det, fordi vi mener, at det arbejdende landbrug har krav på garanti for i hvert tilfælde en sådan minimumspris på deres varer, at det giver dem nogenlunde tryghed i tilværelsen og en nogenlunde rimelig løn for deres arbejde. Dertil kommer, at uanset produktionspris eller ikkeproduktionspris har disse titusinder af mindre landbrug — og de største med for den sags skyld — deres faste udgifter, og de er i stort omfang baseret på, at der findes en forskel i prisudviklingen på industrivarer og på landbrugsvarer, altså på landbrugets omkostninger og landbrugets produktionspriser. Derfor er for mig at se en nedre grænse for, hvor langt mælkepriserne kan falde, simpelt hen nødvendig både for at sikre arbejdslønnen og også for under ugunstige vilkår at sætte småbruget i stand til at klare enhver sit.

(Kort bemærkning).

Carl Petersen: Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at der ikke stod noget i ændringsforslaget om nogen produktionspris. Nej, men det må da være underforstået. Hvad i alverden skulle ellers monopoltilsynet være medtaget for? Bestemmelsen i ændringsforslaget om monopoltilsynet er der vel, fordi man vil passe på, at der ikke tages urimelige priser og urimelige avancer. Det må formentlig forstås sådan, at man vil forebygge, at der tages priser for en vare, som ligger over produktionsprisen med en passende avance. Sådan må det også forstås på grundlag af hele den diskussion, der er ført om dette spørgsmål, idet det udelukkende har været produktionsprisen, man er gået ud fra, og det må underforstås i ændringsforslaget, at det er produktionsprisen, man har arbejdet med. Det fremgik også klart og tydeligt af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensens tale her for lidt

siden, og jeg må stadig væk hævde, at det må være produktionsprisen, der er udgangspunktet.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Ifølge monopollovens § 11, stk. 2, skal bedømmelse af, om priser er urimelige, ske på grundlag af forholdene i virksomheder, der efter de foreliggende omstændigheder drives på en teknisk og kommerciel hensigtsmæssig måde, og det er altså spørgsmålet om at udvælge de landbrugsvirksomheder, der drives teknisk-kommercielt på en hensigtsmæssig måde. Men så siger det ærede medlem hr. Aage Fogh, at så bliver der kun tale om nogle ganske få stærkt industrielt betonede landbrugsbedrifter. Mener det ærede medlem hr. Aage Fogh, at f. eks. danske husmænd ikke driver deres brug rationelt? Mener det ærede medlem, at den danske husmand ikke kan konkurrere med de store brug, med den mere industrielt betonede produktionsvirksomhed med hensyn til smørprisen, med hensyn til mælkeprisen ved en rationel produktion? For hvis det ærede medlem virkelig mener, at husmændene for at kunne leve må have en højere produktionspris end andre landbrugsformer, tror jeg, det ærede medlem har gjort det danske husmandsbrug en bjørnetjeneste med sine bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Mine bemærkninger er ikke møntet på husmandsbrugene, men på landbruget i almindelighed. Der er mere og mindre dygtige både blandt husmænd og herremænd her i landet. Uanset om man er husmand eller herremand, vil det være sådan, at hvis kørerne er gode nok og de giver fra 250 til 300 kg smør om året, og manden er fodermester og ikke røgter, d. v. s. at han ved, hvad kørerne skal have, hvorfor de skal have det, og hvor han kan finde det, vil han udmærket kunne nå lønnende produktion ved en smørpris på 6 kr. Det kan gennemsnitshusmanden og gennemsnitsherremanden ikke, det ligger meget langt derfra, ærede medlem. Derfor, hvis vi fastsætter prisen i overensstemmelse med den mest rationelt drevne bedrift, uanset om det er herregårds- eller husmands-